

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an. 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
În America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Durere și bucurie

Cine s'a bucurat mai mult de învierea lui Isus? — Aceea care a suferit mai mult la răstignirea Lui: Preacurata Fecioară.

Cerul și pământul se bucură la învierea Mântuitorului, dar nici o făptură omenească nu a simțit bucuria aceea, pe care a avut-o Născătoarea de Dumnezeu în clipa când a auzit că Fiul Ei este viu.

Bucuria Maicii Domnului a fost nepusă în ziua învierii, pentru că și durerea Ei a fost amară de tot în zilele acele, când l-a văzut pe Isus prins, spânzurat pe lemnul crucii, și-apoi așezat în mormânt.

Să urmărim numai câteva ceasuri de suferințe ale Maicii Domnului, așa cum s'au petrecut în noaptea sfintelor patimi și în ziua răstignirii:

Tristi și îngândurați stau vre-o câțiva Apostoli adunați la o casă, împreună cu Maica sfântă.

De Joi seara, de când au cinat împreună cu învățătorul lor și l-au petrecut în grădina Getsemani, unde a și fost prins, nu au mai avut nici un ceas de odihnă.

Chiar și Petru Apostolul, care se lăuda că e gata să moară cu Hristos, îngrozit de cele ce văzuse, se lapădă de El, și acum, răzimat de un zid, își plânge păcatul cu amar.

Vestile ce soseau dela curtea Arhiepiscopilor și dela palatul Diregătorului erau tot mai neliniștitoare. Prietini și cunoscuți veneau unul după altul într-o fugă la Maica Domnului cu câte-o știre nouă: „acum l-au dus la Caiafa“, — „acum l-au dus la Pilat“, — „acum îl duc la Irod“ și apoi „iar la Pilat“. Altă veste, mai zguduitoare, aduc niște femei: „acum l-au bătut cu bice doi ostași până ce-a leșinat“.

Așa curgeau vestile într-una toată noaptea și fiecare veste umplea de groază pe Apostoli și deschidea o rană nouă în inima Preacuratei.

Vineri dimineața în zori de zi s-a sosit Ioan Apostolul cu știrea cea mai îngrozitoare, că Isus este judecat la moarte pe lemnul crucii și judecata e întărită chiar de Diregătorul roman Pontiu Pilat. — Cine ar cuteza dar să-l scape, și-ar face de lucru cu puternica armată română.

Osânda lui Isus la moarte pe cruce a lovit ca un trăsnet în mijlocul Apostolilor, și Maica Sfântă a căzut în ne-simțire.

Ioan Apostolul ridică și, cu glas sfârșit de dureri, Ea zice: „să mergem — să mergem, — vreau să mor împreună cu El“. — Și pleacă amândoi încetinel: Mama lui Isus și tinărul Apostol Ioan.

De abea părăsesc casa, și din mijlocul orașului se aud strigăte și lovituri cumplitе ce răsunau în liniștea dimineții. Erau ostașii și slugile arhierilor, cari petreceau pe Isus la locul de pierzare. Drumul lor se îndrepta spre Golgota.

— „Acuma îl duc“ zice Preacurata, istovită de durere. — „Să mergem pe calea aceasta din marginea orașului“ — zice Ioan Apostolul, bărbat mai înțelegător — „le ieșim înainte la locul Căpăținelor“.

Așa au și făcut. Cu inimile strânse de durere trec cei doi întristați pe o ulicioară strâmtă și ies în capul orașului, unde se găsesc față în față cu ceata gălăgioșilor cari sileau fără milă pe cei osândiți la moarte să-și ducă crucile mai cu zor.

Se spune că Maica Domnului, la prima privire, nu a cunoscut pe Fiul Ei, atât de schimonosit era la față. Bătăile din noaptea aceea i-au secat toată puterea și de abea mai putea sta pe picioare.

Pilat a poruncit anume ca doi ostași să-l bată strajnic cu bice de curele, ca să-l scape cu atâta. Curelele împletite în noduri de plumb rupeau carnea de pe trup, și sângele ce curgea se așeza baltă pe pământ.

Ușor putem dar înțelege că Preacurata Maică nu și-a mai recunoscut Fiul, care era de jumătate mort.

Ce a urmat de aci încolo până la moarte pe cruce, o știm cu toții, și o știu mai ales inimile acele de mamă, cari au iubit mult și au trebuit să suferă mult pentru fiii lor.

Cine s'a bucurat dar mai mult de învierea Domnului decât Preacurata, care a deșertat paharul suferințelor amare lângă lemnul crucii!

Cu drept cuvânt se cântă în cano-nul învierii:

„Saltă acum și te bucură Sioane, iară tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Fiului tău“.

Dr. Iuliu Florian.

Un mare necredincios care s'a pocăit. Băjbăle lumea de necredincioși, mai cu seamă acum după războiu. Dar necredința de regulă numai până la moarte ține, când sunt pe patul morții, cei mai mulți se întorc către Dumnezeu, părăndu-le rău de ceea ce au făcut. Așa s'a întâmplat de curând în Franța cu vestitul necredincios Erneste Vaughan, care a fost conducătorul dușmanilor preoților din Franța. Acest mare necredincios a ajuns la vârsta care-l face băgător de seamă că se apropie judecata. Gândindu-se bagseama la judecata, de care nici unul din noi nu scapă, iată ce-i scrie Vaughan unui alt necredincios, cu numele Gustave Herve:

„Iubite Prietene, sunt pe cale de a părăsi lumea aceasta. Abunaseama că-ți aduci aminte că eu mi-am bătut joc din copilărie de religie. Ei bine, în clipita când trebuie să mă despart de lumea aceasta, declar, că foarte m'am înșelat și că noi prin aceasta am cauzat un mare rău patriei noastre. Acuma sunt sigur că societatea omenească nu se poate întemeia pe materialism (că numai materia există, suflet nu) și ateism (tăgăduirea că este Dumnezeu). Explicarea religioasă a tainelor cari ne încunjură, pentru amărâta noastră minte omenească, nu este destul de limpede și de clară; dară explicarea liberugetătorilor și a celor ce tăgăduesc pe Dumnezeu este și mai puțin clară și, te asigur, mult mai puțin mângâitoare. Dacă ași fi descoperit adevărul acesta mai degrabă, l-ași fi răspândit fără de teama că ce vor zice oamenii despre el, fără de groaza de a mă rade oamenii, fără să-mi pese de rânetul lor. Te împuternicesc, să dai în vileag conținutul acestei scrisori și să spui că în forma aceasta mi-am liniștit conștiința“.

Să cetească scrisoarea aceasta toți necredincioși, și să-și dea seama, până mai au vreme, de prostia pe care o fac, tăgăduind pe Dumnezeu.

Cesătorește princiară. În ziua de 21 Martie s'a serbat în catedrala din Oslo căsătoria prințului Olaf, moștenitorul tronului Norvegiei, cu prințesa Martha a Suediei. În clipita când tânăra pereche, ieșea din biserică s'a aprins cea mai mare fabrică din oraș, așa că publicul, care sărbătorea tineră pereche, a fugit speriat la foc.

Tipicul săptămânii a III după Paști

14 Aprilie 1929. Duminică purtătoarelor de mir
Sămbătă seara, la »Doamne strigat-am... 10 stihiri
v. 2. din Pentecostar. Intrat. Lumină lină. Prohimenul
zilei. Stihovna v. 2. din Pentecostar. Acum slobozește...
Troparele v. 2. din Pentecostar.

Duminică dimineața, la Dzeu e Domnul troparele v.
2. Stihologii, Troparele mari ale învierii. Ipacoiu și trep-
tele v. 2. Toată suflarea. Ev. inv. IV. Învierea lui Hri-
stos, ps. 50. (ori numai Învierea lui Hristos de 3 ori).
Mărire... Pentru rugăciunile... și celelalte. Rugăciunea
preotului. Catavasiile Paștilor cu sedea, condac și
icos la locul lor. La »Pe Născătoarea de Dumnezeu și
Maica Luminii »numai cântarea IX »Luminează-te... »Lu-
minătoarea: Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru, a
Paștilor și a Duminicii. Laudele 4 ale învierii v. 2 și
4 ale purtătoarelor de mir, cu mărire și acum v. 2.
Doxologia mare. La sf. Liturgie ale învierii v. 2. (ni-
mic deosebit).

Duminică seara, (inserat mare) la Doamne stri-
gat-am... 6 stihiri, 3 a sărbătorii v. 5. și 3 din Mineiu
(15 Aprilie) dela un martir. Mărire și acum v. 1 »Femei
purtătoare de mir... Intrat. Lumină lină. Prohimenul
zilei. Stihovna din Pentecostar v. 1. Acum slobozește...
Troparele: Iosif cel cu bun chip cu Mărire și Acum.
Deslegarea.

Băgare de seamă! Versul de rând în această
săptămână este v. 2.

Lemne bune de lucru

Multe lemne se întrebuințează pentru
foc. Celea mai multe însă se lucrează și
se fac din ele feliurite unelte. Aproape nu
este unealtă fără de lemn.

Nu orice lemn e bun de lucru. Tăria
și bunătatea unui lemn atâră mult de
locul unde crește. Lemnul crescut într'un
loc mai uscat, ține mai mult și se poate
crepa mai ușor, cași lemnul crescut într'un

loc mai umed, care e mai slab, mai moale
și nu ține mult.

Cel mai bun lemn de lucru este acela,
care a crescut într'un pământ ce nu este
nici prea uscat, nici prea umed. Lemn
bun de lucru este și acela, care a crescut
într'un loc pietros și a fost într'una bătut
de vânturi, de ploi și de furtuni.

Bunătatea lemnului atâră și dela
feliul de așezare a locului. Lemnul crescut
pe partea de miază noapte a unui deal e
cu mult mai tare decât lemnul de pe fața
de miazăzi a dealului.

Lemnele cari cresc singurate nu sunt
oable. Cresc strâmb și cu multe noduri.
Lemnele cari cresc îndesuite în pădure,
sunt mai oable, mai tari și mai netede.
Coloarea lemnurilor ce cresc singurate
este mai întunecată, iar a lemnurilor ce
cresc îndesuite în pădure e mai sură, a-
proape albă.

Starea vremurilor încă hotărăște bu-
nătatea unui lemn. Măiestrii spun, că e
mai bun un lemn adus dintr'un ținut fri-
guros, decât un lemn dintr'un ținut căl-
duros.

Timpu când se taie lemnul, încă face
ca acel lemn să fie mai bun sau mai slab.
Astfel lemnul tăiat toamna târziu sau iarna
este cu mult mai bun nu numai de lucru,
ci și de foc, ca și lemnul tăiat primăvara
ori vara.

Celea mai bune lemne de lucru sunt:

1. *Arșarul*. Are lemnul tare și îndesat.
Când e tinăr, lemnul e de culoare albă
gălbăie, mai târziu devine albă surie. Se
poate lucra ușor și se poate netezi minu-
nat. Nu creapă. Din arșar se pot face
pipe, tiere și alte obiecte.

2. *Mesteacănul*. După locul unde
crește poate să fie cu lemnul alb sau ro-
șietic. Nu-i prea tare. Dacă se uscă, se
întărește. Din mesteacăn se fac cercuri
pentru butoaie, cofe, oiști și coarne de
plug.

3. *Frasinul*. Lemnul de frasin tiner

este alb. Dacă a mai îmbătrânit devine
sur. E tare și îndesat, mai ales dacă a
crescut într'un loc pietros și ridicat. Nu
creapă și se poate jilui ușor. Este lemnul
cel mai întrebuințat la lucru. Din trăsni
se taie foi subțiri în cari se învăluie mo-
bilele. Se fac și trăsuri, vagoane de drum
de fier și tot feliul de mașini.

4. *Arinul*. Lemnul pe sub coajă e
alburiu, mai înăuntru e alb roșietic și în
mijloc e sur roșietic. Inelele anuale sunt
groase. Se poate lustrui bine. Din lemn
de arin se fac mobile de lux.

5. *Ulmul*. E foarte tare și îndesat.
Se fac din el osii de car, mobile, vagoane
și aeroplan. Sunt mai multe soiuri de
ulm, toate se pot lustrui bine, din cauza
aceasta sunt socotite între celea mai bune
lemne de lucru.

6. *Teiul*. Sunt două feliuri de tei: cu
frunze mari și cu frunze mici. Amândoi
au lemnul alburiu. Lemnul teiului cu frunze
mici e ceva mai tare. Teiul se poate cio-
pli ușor, fără să crepe, de aceea sculp-
torii îl întrebuințează foarte mult. Din tei
se fac și coveți, vase și linguri.

7. *Frăgarul* sau *Dudul*. Are lemnul
galben și destul de tare. Se poate lustrui.
Din dud se fac pipe, tiere și tot feliul de
obiecte de podoabă.

8. *Nucul*. Când nucul e tinăr, lemnul
este moale, mai târziu se întărește. Se
poate lucra și lustrui ușor. Din cauza a-
ceasta este un lemn foarte căutat. Se fac
din el mobile și paturi de pușcă.

9. *Plopul*. Lemnul de plop e moale
și ușor. E de culoare albă gălbăie. Din
lemn de plop se fac plane, bețișoare și
cutii de chibrituri și table de desemn.

10. *Castanul*. Are lemn moale și alb
gălbăiu. Din lemn de castan se fac pipe
foarte frumoase.

11. *Socul*. Socul tinăr are lemn moale
și miez gros. Dacă a îmbătrânit se întă-
rește.

Lemnul socului bătrân se poate ase-

Foița „UNIRII POPORULUI”.

Primăvara în pădure

(Ghiocelul și albină)

Primăvara, mama noastră,
la zăpada de pe coastă.

(Cântec popular)

În pădure-un ghiocel
Capul și-l înclină,
Dar văzând în sbor spre el,
Venind o albină,

Își desface floarea 'n trei
Și-i șoptește: »vină!»
Și încântat de dragul ei
Glasul său suspină:

»Vino, culcă-te-mi pe piept,
Dorul mi-l alină,
Că de multă vreme-aștept
Să te văd, albină!

Iar albină 'n sbor spre el
'I arunc'o privire,
Răde blândul ghiocel,
Plin de fericire.

În pădure-un ghiocel
Capul și-l înclină
Și șoptește 'n cetinel:

»Te iubesc, albină!»

Gh. B. Târnavăanu.

Țiganul la stână

Un țigan s'a dus odată la o stână —
spunea bunica — unde se brodisse să fie un
baci din cale-afară de al naibii.

Când a ajuns țiganul la stână, a mai fost
trecut soarele de ziua jumătate, și, cum de di-
mineață nu imbucase nimic, cum a ajuns: —
Moș baci, mânca-te-aș, ceva de-ale gurii, că
mor de foame nu altceva..!

Baci, fiind cum spusei un om al naibii,
numai de cât își plănui, cum să păcălească pe
țigan. Îi arată o putină plină cu argăseală și-i
dăte în mână o lingură mare, îndemnându-l să
ospeteze, dar să mănânce până îi da de pielea
oii, îi zise baciul, și să nu zici nici că-i bun,
nici că-i rău ce ți-am dat; că de-i zice că-i
rău: te bat; de-i zice că-i bun, — iar te bat.

Țiganu dela început se cam codi, dar
văzând că baciul vrea să pună mâna pe un
băt dela martacul bordeiului, a început să mănâ-
nce, că n'avea 'ncotro...

— Cum îi, măi țigane, bună ori rea? zise
baci.

— Tot așa, baciule, mânca-te-aș...

După o vreme baciul iar:

— Cum îi, măi țigane?

— Tot așa, baciule.

Și iar:

— Cum îi, măi țigane?

— Tot așa, baciule.

Baci o sfecli, văzând că țiganu nu-i de-
ăia proști și nu-i poate da de căpătău...

Dete în sfârșit Dumnezeu și ajunse țiga-
nul la pielea oii, ș'atunci prinse curaj și în-
trebă pe baci.

— Baciule, ai copii?

— Nu, tată, n'am că mi-i-a luat Dumne-
zeu, răspunse baci, plin de 'nduioșare, adu-
cându-și aminte de copii. — Am avut trei ca
trei brazi și 'ntr'o lună pe tus-trei mi-i-a luat
Dumnezeu.

— Baciule, răspunse țiganul, să nu mai
bănui pe Dumnezeu, că dacă îi-ai dat de
hasta de care 'mi dedeși mie, — dracu 'i-a luat!

G. Grăciunescu.

O mare nenorocire în Rusia. În satul
Golkenn din provincia Vladimir (Rusia) s'a dat
o reprezentație de cinematograf într'o zidire
de lemn. Deodată s'a aprins filmul, iar focul
s'a răspândit cu lugeala fulgerului, cuprinzând
întreaga zidire. Oamenii, sperându-se, se
călcau unii pe alții, cu atât mai ales că nu
era decât o singură eșire. Pe urmă s'a consti-
tat că 114 oameni și-au aflat moartea, iar 11
au fost grav răniți prin arsuri.

măna cu lemnul de abanos, Se poate lucra bine și nu creapă.

12. *Tisa.* Are lemn foarte trainic, se poate lucra și lustrui frumos. Toți măiestrii caută lemnul de tisa.

Ori ce lemn devine mai bun de lucru, dacă înainte de tăiere cu câte-va luni se curăță de coajă și se taie numai atunci, când toate crengile s'au uscat. Coaja se poate curăți mai bine primăvara, după ce a început să umble suc prin lemn. Curățit de coajă se lasă până toamna sau până în primăvara următoare. Prin aceasta crește greutatea, tăria și trăinicia lemnului.

După tăiere, lemnului trebuie grijă să nu se putrezească și mai ales să nu crepe uscându-se.

Dacă lemnul se uscă repede, țesăturile din el se adună. Urmarea e creparea lemnului. Pentru ca să se incuie creparea, se uscă, curățindu-se coaja de pe el.

Se mai obicinuiește să se pună lemnul în apă îndată ce a fost tăiat. Apa pătrunde în țesăturile lemnului și disolvă toate părțile albuminoase din el. După aceea se pune să se uște.

Lemnul pus să se uște, se poate ține mai înainte și în apă sărată sau în apă cu piatră acră.

Lemnul afumat încă devine foarte bun. În acest lemn nu mai pătrunde nici umezeală, nici carii. Afumarea lemnului o fac mai ales fabricanții de violine.

Ioan Popu-Câmpeanu

Când să îngropăm gunoiul?

Gunoiul se cară și se împrășteie pe pământ. Mulți nu știu, când trebuie arat și îngropat sub brează, cu toate că și aici sunt anumite rânduieli, cari trebuie să se țină. Și anume, pe vreme secetoasă, precum și primăvara și vara, gunoiul trebuie îngropat îndată după ce s'a împrăștiat pe pământ. Altfel multe părți bune din gunoiu se pierd și gunoiul se uscă și nu mai este așa folositor.

Pe pământurile costise, gunoiul încă trebuie îngropat repede după împrăștiere, altfel ușor poate să fie spălat de ape. Când pământurile costise nu se pot ara, fiindcă sunt încă înghețate, e mai bine să nu se ducă gunoiul până nu s'a desghețat pământul, pentru că topindu-se zăpada, apa și așa îl va spăla.

Dacă voim ca gunoiul să folosească repede, nu e bine să-l îngropăm îndată după împrăștiere. Cu deosebire se poate face aceasta cu semănăturile mai slabe de toamnă, cu napii, varza, cartofii și altele, cari cresc minunat, gunoindu-le numai pe deasupra.

Când se împrășteie pe pământ gunoi mult, se poate îngropa numai decât, când însă se împrășteie gunoiul mai subțire, dar totuși destul de adeseori, se poate îngropa și mai târziu.

Gunoiul prea umed nu e bine să se îngroape îndată după împrăștiere.

Nici când gunoiul nu se împrășteie pe un pământ prea umed și nu trebuie să se îngroape gunoiul îndată după împrăștiere.

Dacă pământul clicos a fost arat pe umezeală, gunoiul lăsat mai multă vreme neîngropat, ajută foarte mult la sdrobirea și mărunțirea pământului.

Gunoiul trebuie împrăștiat îndată după ce a fost cărat. Pe un pământ plan, împrăștierea trebuie să fie uniformă. Pe un

pământ costis, se împrășteie mai gros pe vârful coastei, iar pe la poalele coastei să împrășteie mai rar.

Când trebuie să cărăm gunoiul, dar nu putem să-l și împrăștiem, mai bine e dacă îl punem grămadă într-o margină a tablei și îl acoperim cu pământ.

Gunoiul nu trebuie îngropat afund. Într'un pământ nisipos se poate îngropa mai afund ca și într'un pământ țeapăn cleios. De obicei gunoiul se îngroapă la afunzime de 6—12 cm.

Gunoiul trebuie să se îngroape bine. Când gunoiul cuprinde prea multe paie, e bine ca cineva mergând după plug, cu o greblă să-l tragă în brează.

Târgurile săptămânii

Luni, 15 Aprilie: Olpret, j. Someș; Medicșul aurit, j. Sătmăr; Huedin, j. Cluj; Andrid, j. Sătmăr; Alba-Iulia; Crasna, j. Sălaj; Somărtin, j. Făgăraș; Șieu, j. Năsăud.

Marti, 16 Aprilie: Porumbacul de jos, j. Făgăraș; Hendorf, j. Târnava Mare; Copalnicmănăstur, j. Someș; Sânpaul, j. Târnava Mică; Ludoș, j. Sibiu.

Miercuri, 17 Aprilie: Belint, j. Timiș; Biertan, j. Târnava Mare; Dragu, j. Cluj; Moșna, j. Târnava Mare; Săbad, j. Mureș; Hodoș, j. Mureș; Tășnad, j. Sălaj; Timișoara.

Joi, 18 Aprilie: Ucea de jos, j. Făgăraș; Cergăul, j. Sătmăr; Gălgău, j. Someș; Racul de Câmpie, j. Cluj; Salonta, j. Bihor; Reșița, j. Caraș-Severin; Tormac-Voicu, j. Timiș.

Vineri, 19 Aprilie: Suplacul de Bărcău, j. Bihor; Hatég, j. Hunedoara; Sarcău, j. Bihor.

Sâmbătă, 20 Aprilie: Cermeiu, j. Arad; Domasnid, j. Caraș-Severin; Gătaia, j. Timiș; Gilău, j. Cluj; Chișineu-Criș, j. Arad; Jamul mare, j. Timiș.

Duminică, 21 Aprilie: Ocna Șugatag, j. Maramureș; Cornea, j. Caraș-Severin; Topârcea, j. Sibiu.

Spre știre. Numărul nostru de astăzi apare numai în 4 pagini, fără „Grăunțe sufletești”, din cauza sfintelor sărbători ale Învierii, în cari tipografia n'a lucrat. Din acelaș motiv numărul acesta îl vor și primi cetitorii noștri cu o zi mai târziu ca de obicei.

Sfintele sărbători ale Învierii au fost prăznuite la Blaj cu îndatinata pompă. În Joia Mare I. P. S. nostru mitropolit Vasile a slujit în capela sa sfânta liturghie, sfîșind mirul, care se împarte apoi tuturor parohiilor. Seara s'au citit cele 12 evanghelii ale sfintelor patimi de către 12 preoți. Vineri seara s'a făcut prohodul Domnului, încununându-se piața, care era foarte frumos luminată. Mormântul Domnului a fost și anul acesta de toată frumuseța, ceea ce se mulțamește harnicei noastre Reuniuni de femei. Catedrala a fost în toate zilele de sărbătoare ticsită de lume, nici prin gând netrecându-i nici unui credincios să sărbătorească sfintele Paști la 5 Mai. În ziua de Paști I. P. S. mitropolit a dat un mare prânz tuturor preoților și conducătorilor oficiilor publice din Blaj.

O stâncă omoară pe o mamă și pe cel trei copii ai ei. În localitatea Schalchen de lângă râul Inn, în Austria, o stâncă s'a prăbușit peste o casă, omorând pe o mamă și pe cei trei copii ai ei.

Moartea năpraznică a unui cardinal. Cardinalul Galli slujia tocmai sfântă liturghie în capela mănăstirii San-Onofri din Roma, când deodată i-se făcu rău, căzu jos și-și dete sufletul după câteva secunde.

Traducerea cărții I. P. S. mitropolit Vasile în limba latină. I. P. S. nostru mitropolit Vasile a scris, încă fiind profesor la Academia de teologie din Blaj, o carte mare și vestită: *Dogmatica fundamentală și specială*, în care se cuprind toate adevărurile de credință ale bisericii noastre, și din care învață teologii. Cartea a apărut în 4 mari volume. De atunci cartea s'a isprăvit, nu se mai afla, așa că I. P. S. Sa s'a văzut silit s'o scoată a doua oră de sub tipar. Lucra la ea tocmai când l-a ajuns marele năcaz cu piciorul, cu toate acestea însă cartea a apărut mult mai îmbogățită și mai întregită.

Vestea acestei cărți, — din care de altfel a tălmăcit o parte, despre legea strămoșească, și pâr. redactor Iuliu Maior în „Unirea Poporului” pe înțelesul tuturor, — a străbătut până la Roma, așa că sfântul Părinte a dat poruncă, să se traducă pe latinește, ca s'o poată citi și învăța toată lumea. Dăm și noi vestea aceasta, cu toată bucuria și mângăierea sufletească, bucurându-ne din adâncul inimei de marea cinste pe care i-o face învățatului nostru mitropolit însuși părintele creștinătății. Și o dăm, după ziarul ortodox „Universul” dela București.

O faptă creștinească. Biserica și parohia greco-catolică din Copșa-mare, jud. Târnava-Mare, aduce, și pe această cale, cele mai vii mulțumite vrednicului parohian gr.-cat. Iosif Dragomir, pentru prețioasa jertfă făcută cu dragă inimă, prin procurarea unui rând complet de odăjdii bisericești, în aceste vremuri de lipsă și scumpete. Dumnezeu să-i răsplătească înzecit pentru fapta creștinească, vrednică de urmat.

Moartea unui deputat. A doua zi de Paști a murit la București deputatul național-tărănist de Vlașca, *Constantin Vicol*, în vârstă de abia 34 ani, în urma unei sângerări lăuntrice. A fost un om de seamă, care a scris și prin gazete, iar la legea de organizație a jandarmeriei a fost raportor, ținând și o vorbire care a plăcut mult tuturor. În mormântarea i-s'a făcut Joi.

A murit scriitorul Ion Gorun. În preajma sărbătorilor sfintelor Paști a murit la București, în vârstă de 66 ani, scriitorul Ion Gorun, al cărui nume adevărat este Alexandru Hodoș, și a fost fratele fostului director al băncii „Patria” din Blaj, Iuliu Brut Hodoș, așadară de origine ardelean, din părțile abru-dene.

Ion Gorun a fost un scriitor de seamă, care a scris mai multe cărți și articole prin ziare și reviste, fiind recunoscut ca unul din cei mai buni mănuitori ai limbei românești. Mai anii trecuți el a și primit premiul național de 100.000 lei pentru proză.

După dragoste — temniță. Funcționarul Marcu Ioan dela oficiul postal din Huedin era îndrăgostit de o fată a unui meseriaș sărac din oraș. Fata i-a spus că nu se poate mărita după el, până nu are mobile cel puțin pentru un prânzitor, dormitor și bucătărie. Dar de unde să scoată banii, că bietul Marcu Ioan nu putea pune deoparte din plătuța sa nici 400—500 lei la lună. Fata însă i-a spus că până nu-i câștigă mobila nu se poate mărita, și pace. Ce era să facă bietul Marcu Ioan, că pe fată o iubi?

Într-una din zilele trecute comerciantul Fischer Samuilă îi predă la postă o epistolă cu bani, în care se aflau 40.000 de lei. Marcu o preia și atunci se gândește să fure banii și să împătore în locul lor hârtie de gazetă, iar din bani să cumpere mobile. Zis și făcut. Dar după 2—3 zile îl prind și-l duc în temnița tribunalului, unde Marcu Ioan se gândește

acuma la căznicia pe care a voit s'o înceapă prin furt. Iar domnișoara care l-a îndemnat la furt spune, că îi este rușine să-l cerceteze în temniță.

Câți păgâni mai sunt în lume. După cele mai nouă socoți, pe pământ trăiesc cam 1.816 milioane de oameni. Dintre aceștia abia 684 milioane sunt creștini, iar 1.132 păgâni. Dintre creștini 330 milioane sunt catolici, 210 protestanți, 144 ortodoksi. Dintre păgâni 300 milioane sunt de ai lui Confucius, 225 milioane mohamedani, 217 inzi, 200 budhiști, 15 jidovi, 140 păgâni primitivi și 35 de diferite confesiuni sau fără confesiune. În anul 1810 nu trăiau pe pământ decât 653 milioane oameni, dintre cari 228 milioane creștini și 425 milioane păgâni.

Filind încă atâția păgâni în lume, nu e mirare că biserica catolică se silește atât de mult ca să-i încreștineze, trimițând misionari în toate părțile pământului.

Vințul de sus = Unirea. Ministerul de interne a permis ca comuna Vințul de sus să se numească de aici înainte „Unirea”.

Pentru cotezoresco găinile după ce s'au ouat. Aproape toată lumea e de părere că găinile pentru aceea cotezoresco după ce s'au ouat, ca să dea de știre la toată lumea că au isbutit a se oua. Indată după aceea apoi cocoșul se bucură și el de fericita întâmplare și cântă vesel și mulțumit, că i-se va spori neamul cu un nou pușor. Aceasta însă e numai poveste și presupunere. Dacă asta ar fi cauza cotezorezelii și a cântatului cocoșului, s'ar dovedi de cele mai proaste animale de pe fața pământului, cari în loc să tacă mulcom și să se bucure numai în familie, cum s'ar zice, vestesc lumii întregi sporirea neamului, ceea ce face ca dușmanii neamului găinăresc și și fure ouele proaspet ouate.

Învățații altfel explică cotezorezitul găinilor după ouat. Și anume, găinele nu au fost totdeauna animale de casă. Pe vremuri erau și ele animale sălbatece. Umbiau prin păduri și prin câmpii, câștigându-și cu greu hrana de toate zilele. Ele erau împărțite în mici familii de câte 10—20, sub conducerea câte unui cocoș. Când apoi vre-o găină se simțea gata de ouat, rămânea înapoi, își făcea un culcuș și se oua. Celelalte însă nu o așteptau, ci mergeau mai departe. Rămăsa înapoi găina ouătoare, ce era să facă, ca să-și găsească soțiile și pe cocoș? Incepea să cotezorească din toată puterea. Cocoșul, ca bun bărbat ce e, îndatăce auzea glasul scump al soției sale, îi răspundea bucuros, cântând: „Aici suntem, dragă, vino după noi!” Și găina, bucuroasă că s'a și ouat, dar nu și-a pierdut nici soțul, o lua tot fuga după cântecul bărbatului, care apoi de bucurie îi făcea târcoale, veselindu-se.

Și că de fapt așa este, dovedesc găinele sălbatece din India și Malakka, strămoașele găinilor noastre.

Se caută spre cumpărare următoarele cărți:

Dr. Ioan Rațiu: 1. *Instituțiile dreptului bisericesc. Blaj, 1877.*

2. *Plecțiuni despre matrimoniu, impediment etc. Blaj, 1875, și*

3. *Etica creștină, Blaj. 1873.*

Onorații preoți cari ar avea aceste cărți să se adreseze, indicând și prețul, dlui:

Dr. Emanuil Elefterescu,
str. General Angelescu, Nr. 71
BUCUREȘTI II

„Oda” și „Soare al dreptății sfinte”, nu ating măsura, nu se pot publica. A scrie poezii bune e mult mai greu decum s'ar crede. Trebuie dar dela Dumnezeu.

Vasile V. — Acelaș răspuns, ca mai sus!

„Bine-i de el așa”. — Nici schița, nici poeziile trimise la 10 Martie, nu se pot publica. Schița e prea puțin încheșată și prea lungă. Faptul s'ar fi putut povesti mult mai scurt și mai atrăgător. Manuscrisele trimise redacției, nu se înapoiază.

Petre Vasile. — Am primit 180 Lei, din cari am trecut pe 1927 Lei 174, iar 6 Lei pe 1928. Din cei 310 Lei primiți în 12 Martie 1927 am fost trecut Lei 64 restanță pe 1923, Lei 90 pe 1924, Lei 150 pe 1926, iar 6 Lei pe 1927. Pe 1925 ați fost plătit în 27 Ianuarie 1926. Mai aveți dar de plătit încă 174 Lei pe 1928.

Gheorghe Anghel. — Am primit Lei 180, din cari am trecut pe 1927 Lei 125, iar 55 pe 1928. Mai aveți de plătit încă 125 Lei pe 1928.

Lechișan Vasile. — Am primit 150 Lei, din cari am trecut pe 1928 Lei 105, iar 45 Lei pe 1929.

Iulin Nicoră. — Foaia Vă merge regulat.

Oncu Vasile. — Cei 135 Lei i-am primit. Foaia am început s'o trimitem din 1 Martie 1929.

Rovin Steavu. — Am primit 180 Lei. Pe 1929 Lei 165, iar 15 Lei pe 1930.

Ștefan Horje. — Cei 135 Lei de cari ne întrebați i-am primit. Lui Lupan Ionuțiu îi trimitem foaia din 15 Februarie 1929.

Todea Ștefan. Cei 90 lei de cari ne întrebați i-am primit. Abonamentul Dv. plătit pe 1928.

Teodor Petrașcu și Savostin Tod. Pop. Cei 180 Lei i-am primit. Foaia Vă merge din 1 April 1929.

Cira Ciocișan. Am primit 180 lei. Abonamentul pe 1929.

Onisie Ilie. Bani de cari ne întrebați i-am primit. Abonamentul plătit pe 1928.

Ioan Groșorean. Am primit 100 lei, din cari am dat Librăriei 78 lei pentru 3 cărți de poezii și porto, iar 22 lei au rămas la foaie.

Floreaș Ioan. Cartea de care ne întrebați se află la Librăria Seminarială cu 40 lei.

Am primit câte 45 Lei dela următorii: Cristea Ioan, Crișan Ioan,

Câte 90 Lei dela următorii: Petru Rus, Pavel Moisui, Sântimbrean Anghel, Gligor Doroga, Veturia Pop, Trif Ioan, Conț Vasile, Teodor Bărsan, Petru Bordea.

Câte 180 Lei. Ing. V. Rusu, Cira Ciocișan.

Alte sume am mai primit dela: Teodor Albu lei 150; Barta Kelemen Andraș 150 lei, Mică Aurel 50 lei, Gh. Barna 630 lei, Dumitru Berea 80 lei, Luca Silviu 60 lei, Frățilă Isidor 135 lei, Gorcea Ioan 50 lei, Benjamin Colcer lei 80, Mihai Pol 317 lei.

Redactor: IULIU MAIOR.

Nr. 544—1928.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică în baza deciziei Nr. G. 4329/1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Iuliu Herzlinger repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru incasarea creanței de 6040 Lei bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 11 Aprilie 1929 orele 11 a. m. la fața locului în com. Blaj, la locuința urmăritului unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară și anume; sifoner, Scrin, oglindă și altele în valoare de 6040 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 11 Martie 1929.

NICULAE BACIU
portărel

(709) 1—1

□ □ RECLAMA □ □
□ □ este sufletul comerțului □ □

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

In atenția Americanilor și Mărginenilor

Se vinde din mână liberă, fără datorie, casă foarte bună, provăzută birt, monopol și prăvălie, cu instalații nomice model și grădină cu pomi, 20 gări arător într-o tablă și vie — în comună puternică românească situată pe șosea județană, aproape de oraș. — calitate foarte potrivită pentru comerț.

Adresa la Administrația

UNIREA POPORULUI

(703) 2—3

Aviz

Se vinde o moară de benzină 24 H. P. Leinwolt cu doi pietri, casă cu o curte de 6 fudele, în comuna Bucerdea grănoasă p. Blaj.

Ioan Străgan I. George
proprietar.

(700) 1—3

Pomi roditori

de tot felul, cu trunchi și coroană bine formate, se vând cu preț redus, la

Pipiniera de pomi și vițe altoite

„TRITEANU”, Războieni, jud. Turda

Puieți de salcâmi (acăpi) de 50—60 lungi, numai cu 400 Lei 1000 de bucăți.

Cereți ofertă specială.

(699) 3—3

2 Vieri albi creți

de câte 7 luni, se au
de vânzare în Bucerdea
Grănoasă, p. Blaj, la

Boitor Ferenc

(705) 2—2

Țărani!

Nu uitați a vă aproviziona de cu vreme cu îngrășămintă chimice, gunoi artificial, pentru

Semănături de primăvară

precum și pentru fânate, vii și grădini, ca să aveți roadă bună.

Se află de vânzare la depozitul fabricii:

ȘTEFAN NYERGES
BLAJ

(696) 3—3